onderdag 13 Januari 1944

DAGBLAD

AMIGOE DI CURAÇAO

61ste Jaargang, No. 4104

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Staatsdeel
ƒ 2.00 per maand [Aruba ƒ 2.50] bij vooruitbetaling
Afzonderlijke nummers ƒ 0.10.

Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Redactie Tel. 1858.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij, tel. 1550.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.

Kantoor voor Redactie en Administratie Gebiedsdeel Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38
Kantoor voor Administratie Gebiedsdeel Bonaire:
M. L. BOOI. Bredestraat, Kralendijk.

Wéér een nieuw Russisch offensief.

Zal Polen moeten toegeven?

Sarny in handen van Vatutin.

RUSSISCH COMMUNIQUÉ.

In de richting van Mozyr gingen onze troepen op 11 Januari over tot het offensief. In twee dagen van hardnekkige gevechten braken onze troepen door de krachtige vijandelijke verdedigingszone heen over een afstand van meer dan 30 kilometer en tot een diepte van 15 kilometer. Onze troepen bevrijdden meer dan 30 plaatsen, waaronder Kozlovitsji, Davidovitsji, Sjolodki. Domanovitsji, Lampiki, Kosytsji, Dobrovitsji, Gorotsjitsji, Prudok, Sjaen het spoorwegstation Gorotsjitsji.

De troepen van het 1e Oekraïnefront veroverden gisteren na de rivier Sluch te zijn overgestoken in een bestorming de stad Sarny, een groot spoorwegknooppunt en belangrijke sterkte in de Duitse defensies in de richting van Polessye.

Onze troepen veroverden ook verschillende plaatsen, waaronder de stad en het grote spoorwegstation van Dombrovitsa, districtscentrum van het Rovno-gebied.

Ten Westen en Zuid-Westen van Novograd-Volynsk vervolgden onze troepen hun offensief en veroverden zij meer dan 50 plaatsen, waaronder Muzylovitsji, Pystsjev, Duplinki, Tozjir, Tokarev, Zalrenitsjie, Veresna, Knopev en Anusino.

Ten Oosten van Vinnitsa sloegen onze troepen de tegenaanvallen van grote vijandelijke infanterie- en tankstrijdkrachten af. Ten Zuiden van Belaya Tserkov vervolgden onze troepen hun offensief en veroverden zij verschillende plaatsen.

Ten Westen en Noord-Westen van Kirovograd leverden onze troepen offensieve gevechten waarbij zij den vijand verdreven uit verschillende zwaar versterkte verdedigingspunten. In andere sectoren van het front heersten verkenningsactiviteiten en werd artillerie- en mortiervuur gewisseld. Op enkele plaatsen werden gevechten van plaatselijk belang geleverd.

Op 11 Januari ontwrichtten of vernielden onze troepen aan alle fronten 178 Duitse tanks. 36 Vijandelijke vliegtuigen werden neergehaald in luchtgevechten of door het afweervuur". (Moskou, (AP) 12.1).

DE GROTE LUCHTAANVAL OP DUITSLAND.

Als volgt luidt een communiqué van de Noordamerikaanse leger-luchtmacht in Engeland:

Formaties van meer dan 700 Vliegende Forten en Liberators der Noordamerikaanse leger-luchtmacht, gescorteerd door Thunderbolts, Lightnings en andere lange afstands gevechtsvliegtuigen, hebben Dinsdag belangrijke montagewerkplaatsen voor gevechtsvliegtuigen in Duitsland met schitterende resultaten aangevallen.

Te Oschersleben werden voltreffers gezien op de machinewerkplaatsen en andere fabrieksinstallaties waar FW-190's gebouwd worden. Te Halberstadt werd een montagefabriek voor JU-88's en JU-89's zwaar getroffen. Te Brunswick werden twee van de drie voornaamste montagewerkplaatsen waar ME-110's gebouwd werden vernield en de derde werd ernstig beschadigd.

Andere doelen werden ook getroffen met goede resultaten. De vijandelijke weerstand was sterk en er vonden vele luchtgevechten plaats. Onvolledige rapporten tonen aan, dat meer dan honderd vijandelijke jagers werden vernield door de aanvallende strijdmacht. Van deze en andere verrichtingen worden 59 bommenwerpers en 5 gevechtsvliegtuigen vermist".

Dit communiqué is in scherpe tegenstelling tot de Duitse beweringen, volgens welke 136 Geallieerde vliegtuigen werden neergeschoten tegen een verlies van 9 Duitse toestellen.

Sedert de aanval van 14 October op Schweinfurt is het verlies van 59 Noordamerikaanse bommenwerpers evenwel het grootste. Bij de aanval op Schweinfurt gingen 60 bommenwerpers verloren. Al de drie steden, die Dinsdag aangevallen werden hebben grote fabrieken voor gevechtsvliegtuigen. Maar behalve deze steden werden nog andere doelen aangevallen waarvan de namen niet genoemd werden.

Zweedse berichten hadden gezegd, dat de Noordamerikaanse bommenwerpers boven de voorsteden van Berlijn verschenen. Blijkbaar was dit bedoeld om de vijandelijke jagers af te leiden. Maar indien waar dan heeft deze truc nog een ander doel gediend: om den Berlijners te tonen, dat de Noordamerikaanse bommenwerpers bij helder daglicht in staat zijn een bezoek te brengen aan de Duitse hoofdstad.

Het grootste aantal Duitse gevechtsvliegtuigen, dat op één dag door de Noordamerikanen werd vernield, is 307. Dat was bij de dubbele aanval op Regensburg en Schweinfurt op 17 Augustus 1943. (Londen, (AP) 12.1).

TURKSE STUDENTEN MOETEN UIT BERLIJN.

Een bericht uit Ankara deelde mede, dat de Turkse Minister van Onderwijs, Hashan Ali Yucel, opdracht heeft gegeven aan alle Turkse studenten te Berlijn om naar Zwitserland te gaan teneinde daar hun studies te voltooien met het oog op de „delicate wereldtoestand". (Londen, (AP) 13.1).

DE GAULLE ONTVANGT.

Volgens de Radio van Algiers heeft Generaal Charles de Gaulle Dinsdagavond Edwin C. Wilson, den Noordamerikaansen Vertegenwoordiger bij het Franse Comité voor de Nationale Bevrijding en bij de Geallieerde commissie voor de Middellandse Zee, ontvangen. Generaal De Gaulle ontving ook voor het eerst den Libanesen vertegenwoordiger bij het Franse Comité.

GEALLIEERD COMMUNIQUÉ VAN ALGIERS.

„Te water: Op 10 en 11 Januari gingen onze torpedojagers voort met het hinderen van het spoorwegverkeer op de Oostkust van Italië. Bij Civitanova werd ons vuur beantwoord door de kustbatterijen, die echter geen schade veroorzaakten.

Te land: De Franse troepen van het 5e leger vorderden tegen een krachtige vijandelijke weerstand en namen verschillende belangrijke hoogten. De opmars duurt voort. Gevechtspatrouilles zijn elders aan het front van beide legers actief.

In de lucht: Gisteren beperkte het slechte weer de verrichtingen. Middelzware bommenwerpers vielen evenwel een spoorwegknooppunt in het gebied van Arce aan. Gevechtsbommenwerpers vielen de vijandelijke stellingen nabij Orsogna aan. 2 Vijandelijke vliegtuigen werden vernield. 3 Onzer toestellen worden vermist." (Algiers, (AP) 13.1).

NIEUW VLIEGVELD OP BOUGAINVILLE.

De Noordamerikanen hebben een derde vliegveld aangelegd op het eiland Bougainville in de Salomons Archipel.

DE STRIJD IN HET ZUIDWESTELIJK DEEL VAN DE STILLE OCEAAN.

Japanse strijdkrachten, welke tegenaanvallen deden in het gebied van Gloucester op Nieuw Britannië, zijn afgeslagen door de Noordamerikaanse mariniers, die oprukken naar de Borgen-baai. Hoewel het communiqué van Generaal MacArthurs Hoofdkwartier op Nieuw Guinea geen bizonderheden over de aanval verstrekte, gelooft men dat de strijd woedt om een hoogte, die thans in vijandelijke handen is. Beide partijen maken gebruik van geschut en tankeenheden in de strijd om de strategische heuvelstelling.

De Australische troepen op Nieuw Guinea maken met behulp van geschut en tankeenheden vordering om aansluiting te maken met de eenheden van het Noordamerikaanse 6e leger op het Huon-schiereiland. Niettegenstaande de vastberaden Japanse weerstand, zouden de Australiërs de rivier de Buri zijn overgestoken en bevinden zij zich thans binnen 95 kilometer afstand van de Noordamerikaanse eenheden, die ten Zuiden van het veroverde Saidor oprukken.

Geallieerde vliegtuigen hebben hun aanvallen op Rabaul, de laatste belangrijke voorraadbasis in de Stille Zuidzee, voortgezet. De laatste aanval werd uitgevoerd door zware-, torpedo- en duikbommenwerpers en er werden voltreffers gezien op de twee vijandelijke luchtbases in het havengebied.

40 Japanse O-jagers poogden de Noordamerikaanse vliegtuigen te onderscheppen, doch 16 daarvan werden neergeschoten tegen verlies van 4 Noordamerikaanse toestellen.

Geallieerde nacht-patrouilles zouden een Japanse torpedojager nabij Kavieng, Nieuw Ierland, hebben bestookt. Het vijandelijk schip werd brandend achtergelaten als gevolg van een voltreffer midscheeps.

LUCHTAANVALLEN OP MARSHALL-EILANDEN.

Als volgt luidt een communiqué van de Noordamerikaanse Marine:

„Liberators van de marine-luchtmacht hebben op 11 Januari van geringe hoogte een aanval gedaan op de scheepvaart en kust-installaties van het eiland Kwajalein.

6 Kleine vrachtschepen werden gebombardeerd; 2 daarvan zonken en de rest werd beschadigd. Verschillende gebouwen en andere installaties werden op de kust in brand gezet en 2 vliegtuigen werden beschadigd op het vliegveld. Er werden geen vijandelijke jagers ontmoet.

Zware bommenwerprs van de 7e leger-luchtmacht bombardeerden in de nacht van 10 Januari het eiland Taroa in de Maloelap-atol. Er werden enkele branden gesticht en 2 vliegtuigen op de grond werden vernield. Een andere groep van de 7e leger-luchtmacht bombardeerde de Mili-atol op de avond van 10 Januari. Al onze vliegtuigen keerden terug zonder schade. Vijandelijke bommenwerpers deden stoornisaanvallen op Tarawa op de avond van 9 Januari en op Makin en Abemama in de nacht van 10 Januari. Zij veroorzaakten geen schade." (Washington, (AP) 12.1).

DE TERECHTSTELLING VAN CIANO.

Thans zijn de bizonderheden bekend over de terechtstelling van Mussolini's schoonzoon: Graaf Galeazzo Ciano.

Dinsdagmorgen om klokslag negen vertrok een militaire vrachtauto met Ciano uit de Salvio-gevangenis van Verona naar een afgezonderde plek in de buitenwijken van de stad waar een detachement van zwarthemden der militie gereed stond. De Bono, Pareschi, Gottardi en Marinelli waren toen reeds ter dood gebracht.

Ciano zag erg bleek. Hij was gekleed in een wit katoenen hemd en zwarte broek. Tevoren had hij gebiecht in de gevangenis en de Heilige Communie ontvangen uit handen van Pater Dionisio Dilli O. P., die hem vergezelde voor het vuurpeloton van 12 man.

Om 9.18 uur precies stapte Ciano uit de vrachtauto samen met Pater Dilli en liep hij naar het midden van het plein waar de Majoor, die het bevel voerde over de fascisten, het doodvonnis voorlas. Hierna gaven de militiemannen acht en riepen zij „Viva il Duce!" Zij haalden de dolken uit de schede, terwijl Ciano geplaatst werd voor het vuurpeloton. Mussolini had toegestaan, dat zijn schoonzoon niet in de rug geschoten zou worden.

Pater Dilli sprak een kort gebed en trok zich terug...... Ciano weigerde geblinddoekt te worden.

De twaalf militiemannen legden aan en vuurden toen hiertoe de order werd gegeven. De Majoor liet het lijk opnemen en verklaarde: „Het recht is geschied. Viva il Duce!" Ciano's stoffelijk overschot werd ogenblikkelijk vervoerd naar de begraafplaats van Verona, gelijk geschied was met de anderen die tevoren waren doodgeschoten.

Men gelooft, dat Ciano's resten zullen worden gezonden naar de familiekapel te Livorno waar zijn vader Admiraal Costanzo begraven ligt.

Dit is de eerste maal dat een neef des konings is terechtgesteld. Hoewel Ciano geen bloedverwant is van den koning werd hij begiftigd met de Orde van Annunziata, waardoor hij neef van den koning werd.

INVOER VAN ARGENTIJNSE LIJNZAADOLIE IN DE V.S.

Een zegsman van het Noordamerikaanse Voedseldistributie-bureau deelde aan de Associated Press mede, dat regelingen zijn getroffen voor de invoer van 30 millioen pond Argentijnse lijnzaadolie in de Verenigde Staten gedurende het jaar 1944.

Het vorig jaar werd 75 millioen pond ingevoerd. De zegsman zeide, dat dit niet noodzakelijkerwijs wil zeggen, dat dit alle Argentijnse lijnzaadolie is, welke in de loop van dit jaar zal worden ingevoerd (Washington, (AP) 12.1).

Het nieuws van vandaag.

Langs een front van 30 kilometer hebben de Russen een nieuw offensief geopend in de Pripetmoerassen van Wit-Rusland. De Duitse verdedigingswerken zijn reeds tot een diepte van 15 kilometer doorbroken en meer dan 30 plaatsen vielen in handen van Generaal Konstantin K. Rokossovsky. Zijn collega Nikolai Vatutin zit intussen reeds diep in het oude Polen en veroverde gisteren de belangrijke stad Sarny aan de rivier de Sluch te zijn overgestoken. Nu trekt hij in de richting van Brest-Litovsk, de stad, die bekend is om enkele verdragen die daar gesloten werden. Hier loopt ook de grens, welke in 1939 door Russen en Duitsers werd vastgesteld.

Om deze grens is thans heel wat te doen. Met kleine wijzigingen willen de Russen hem behouden, doch de Poolse regering in Londen voelt er niet veel voor. Men verwacht evenwel, dat de Poolse regering zal worden gewijzigd en misschien zal zij er dan wel wat voor voelen. Besprekingen worden voorlopig gehouden met Dr. Eduard Benesj, den Tsjechoslowaaksen President, die pas uit Moskou komt, en met Anthony Eden, den Britsen Secretaris van Buitenlandse Zaken......?

In Londen is gisteravond het officiële resultaat gemeld van de aanval, die Dinsdag door Noordamerikaanse Vliegende Forten en Liberators met een escorte van lange afstands gevechtsvliegtuigen is gedaan op doelen in MiddenDuitsland. In verwoede luchtgevechten werden meer dan 100 nazie-jagers vernield volgens onvolledige gegevens. 59 Zware bommenwerpers en 5 gevechtsvliegtuigen worden vermist. Dit is weliswaar een groot verlies, maar afgezien van de vernieling der Duitse jagers is aan Duitse montagefabrieken voor gevechtsvliegtuigen te Oschersleben, Halberstadt en Brunswick enorme schade toegebracht. Te Brunswick werden zelfs twee van de drie hoofdgebouwen finaal vernield.

Cervaro in Italië is veroverd door het oprukkende 5e leger. De Fransen spelen een grote rol bij de huidige verrichtingen aan het Italiaanse front. Belangrijke hoogten worden door hen genomen in een terrein dat haast onbegaanbaar is voor gemechaniseerd materiaal. De Britse oorlogsschepen langs de Oostkust van Italië blijven er de spoorlijn bestoken om het vijandelijke bevoorradingsprobleem nog meer te bemoeilijken.

In de Stille Oceaan worden de luchtaanvallen op de Marshall-eilanden voortgezet. In het Zuidwestelijk deel van de Stille Oceaan moet de Japanse basis te Rabaul het steeds ontgelden. Op Kaap Gloucester zetten de mariniers hun opmars naar de Borgen-baai voort. Een Japanse landingspoging op Kaap Gloucester werd volkomen afgeslagen met grote verliezen voor de Japs. Bizonderheden hieromtrent zijn echter nog niet bekend.

Samenhorigheid tussen Nederland en de Verenigde Staten van Noord-Amerika.

„Geestelijke waarden zijn van blijvende aard en overleven elke wereldlijke macht", H. K. H. Prinses Juliana.

„Iedereen in New York koestert bizondere gevoelens voor Nederland", Mevrouw Roosevelt.

PRINSES JULIANA EN MEVROUW ROOSEVELT OVER NEDERLANDS-NOORDAMERIKAANSE SAMENWERKING.

In aansluiting op het bericht, dat wij reeds gegeven hebben over de plechtigheid van de „Netherlands-America Foundation" in het Waldorff Astoria Hotel te New York en waar het woord gevoerd werd door Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Juliana, geven wij hier deze rede:

„Sedert de Nederlanders hier als pioniers kwamen, heeft er steeds een sterke verwantschap bestaan tussen beide volken. Onze gemeenschappelijke vijand tracht te vernielen wat onze beschaving heeft opgebouwd gedurende vele eeuwen, maar een beschaving als de onze, die zo sterk in onze harten is verankerd kan en zal niet uitgeroeid worden. Geestelijke waarden zijn van blijvende aard en overleven elke wereldlijke macht.

Gij hebt een erfenis van meer dan driehonderd jaren, waaraan gij voort kunt werken; gedurende die tijd heeft er diepe vriendschap bestaan tussen ons, waaraan wij nu kunnen voortbouwen, maar nu de dag van de overwinning nadert, zullen er vele nieuwe middelen zijn om de reeds hechte vriendschapsbanden nauwer aan te halen. Ik denk aan het feit, dat de wereld meer eenheid zal vinden, zowel geestelijk als materieel; afstanden zullen er na deze oorlog niet meer bestaan. Dit zal een vredes-factor blijken, doordat de mensen er dichter door bij elkaar worden gebracht en misverstanden zullen ook gemakkelijker uit de weg worden geruimd. Ik had het voorrecht een groot gedeelte van de Verenigde Staten te bezoeken en ik heb slechts vriendschap ten overstaan van het Nederlandse volk gevonden; dit heeft zij te meer genoegen gedaan, daar ik weet, dat dezelfde gevoelens ten opzichte van het Noordamerikaanse volk in Nederland bestaan. Dit gevoel zal nog versterkt worden door de dankbaarheid, die Nederland zal koesteren voor de hulp, die Amerika geboden heeft bij de bevrijding van ons vaderland."

Ook Mevrouw Roosevelt sprak op deze bijeenkomst en zeide: „Iedereen in New York koestert bizondere gevoelens voor Nederland, daar de geschiedenis van de stad zo nauw verbonden is met de geschiedenis van Nederland."

Zij herinnerde verder aan een klein maar tekenend voorval, toen zij een hospitaal bezocht en daar in gesprek raakte met een Nederlanden zeeman die sedert het uitbreken van de oorlog zijn vaderland niet meer had gezien, maar voortdurend gevaren had.

„Hij vroeg mij", aldus de spreekster, „of de Koningin in Amerika was geweest en ik vertelde hem, dat de Koningin en ook Prinses Juliana ons te Washington hadden bezocht en dat ik de — destijds twee — dochtertjes van de Prinses kende. Hij vroeg mij: „Vertel mij iets over onze Prinsesjes", waarop ik hem een beschrijving gaf, terwijl de dokter, de verpleegsters en de andere patiënten meeluisterden. Dergelijke dingen dragen meer bij tot wederzijds begrijpen van volken dan vele diplomatieke besprekingen."

Zij eindigde met de hoop uit te drukken, dat de Netherlands America Foundation een der vele factoren zou zijn, waarop een blijvende vrede gebouwd zal worden.

Dr. Joseph Sizoo verklaarde vervolgens, dat de medaille der stichting toegekend was aan „iemand, die gedurende jaren getuigenis afgelegd van toenemende „goodwill", wier tegenwoordigheid hier op drastische wijze de diepte en de oprechtheid der wederzijdse vriendschap onderlijnt, wier dappere moed onze harten gewonnen heeft."

Hij overhandigde de medaille aan Mevrouw Roosevelt, die haar aan de Prinses aanbood. De medaille werd door Joep Nicolaas ontworpen.

Op de bijeenkomst werd eveneens het woord gevoerd door Winthrop Aldrich, organisator van het „British War Relief", die de nadruk legde op de grote betekenis, die de Nederlandse overzeese gebieden uit economisch oogpunt voor de Verenigde Staten hebben. Ook wees hij op de belangrijke bijdragen van Curaçao en Suriname in de oorlogvoering en besloot met de verklaring, dat het voor de Verenigde Staten niet alleen van belang is, dat Nederland bevrijd wordt, maar ook dat het Nederlandse Imperium hersteld worde. Deze woorden werden op een geestdriftig applaus onthaald.

DE PRINSES EN DE ZEELUI.

Dinsdagmorgen heeft Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Juliana der Nederlanden een bezoek gebracht aan de Nederlandse Scheepvaart Commissie te New York, Zij werd ontvangen door Dr. Alexander Loudon, Nederlands ambassadeur te Washington, Maximiliaan P. L. Steenberghe en den Heer Elink Schuurman, Consul-Generaal der Nederlanden te New York. De voorzitter van de Commissie, de Heer A. Gips, stelde Hare Koninklijke Hoogheid voor aan zijn medewerkers, waarna een bezoek werd gebracht aan de polykliniek, onder leiding van Dr. F. E. van der Gugten. Daarna werd het Zeemanshuis bezocht, waar de Prinses ontvangen werd door den Heer A. H. de Goede, voorzitter van „Nederland ter Zee"; een dertigtal zeelieden werd verrast door het onverwachte bezoek; Prinses Juliana stond er op voorgesteld te worden aan de zeelieden en onderhield zich geruime tijd met de mannen.

Naderhand werd nog een bezoek gebracht aan het rusthuis „Holland", bestemd voor leden van de Nederlandse koopvaardij. Hier waren enkele zeelieden aan het biljarten. Hare Koninklijke Hoogheid nam, na enige tijd te hebben toegekeken, een biljartqueue ter hand en begon een partijtje met enkele zeelui; na een ogenblik gekeken te hebben naar het spel der Prinses riep een van haar partners uit: „Indien U zo daar blijft spelen, Mevrouw, kunnen wij het er wel bij neerleggen en bent U kampioen."

Prinses Juliana gebruikte hier ook het noenmaal te midden der zeelui; het menu was typisch Nederlands: Groentensoep, garnalencroquetjes, hutspot met klapstuk, semolina-pudding met rode bessensap, vruchten en koffie.

„JODEN" EN „COMMUNISTEN" HEBBEN HET WEER GEDAAN.

Het sluikblad „Het Parool" is in het bezit gekomen van een document waaruit blijkt, dat de autoriteiten in Nederland trachten alle sabotagedaden als communistische agitatie te doen doorgaan. Toen een groep Nederlandse vaderlanders in Juli 1943 terechtgesteld werden, omdat zij de bevolkingsregisters van Amsterdam hadden vernietigd, werden zij als „Joden en Communisten" bestempeld, hoewel de meesten tot rechts georiënteerde partijen behoorden.

De Zwakte van de Geallieerde diplomatie.

De Bulgaarse Journalist Michael Padev over de mislukking van de Balkan-campagne.

Dezer dagen wezen wij op de neiging der Partijgenoten om te komen tot de stichting van een Balkan-Sovjet. Was dit zeker aanvankelijk in zuiver communistische zin bedoeld, toen ook vele katholieken zich in de gelederen der Partijgenoten schaarden, trad het communistische element [illegible] zeker opzicht naar de achtergrond. Hiermede is evenwel nogmaals het Balkanproblem aangeroerd, een van die vraagstukken, die na het Verdrag van Versailles terstond de kiemen voor de huidige oorlog hebben gelegd. Op zichzelf is reeds sedert de ineenstorting van het Oostromeinse rijk in 1453 deze quaestie aanhangig. Deze quaestie is slechts een punt uit de strijd, die al met de Volksverhuizing is opgekomen: de strijd tussen de Germanen en de Slaven. Hebben nu eens de Slaven hun invloeden doen gelden tot in Brandenburg, zodat nu nog in Berlijn talloze Slavische namen voorkomen, bij andere gelegenheden hebben de Duitsers, gebieden der Slaven bezet, men denke aan de kolonisering der Teutoonse ridders langs de Baltische Zee, een kolonisatie waaraan eerst Hitler een einde gemaakt heeft, door deze ras-Duitsers terug te commanderen naar het moederland waaruit hun voorvaderen 5 en meer eeuwen geleden waren vertrokken. De eeuwen na 1500 vormen een voortdurend conflict tussen Rusland en Duitsland om Constantinopel. Rusland wilde het hebben om strategische redenen (de Zwarte Zee-mond) en vond de ideologie van erfgenaamschap uit, waardoor Moskou rechten zou hebben op Constantinopel en krachtens welke het inderdaad de bescherming der Christenen voor zich opeiste in het Turkse rijk. Duitsland wilde het hebben in zijn „Drang nach Oosten". Officieel heerste er na 1453 vier eeuwen vrede op de Balkan onder de heerschappij van den sultan, maar achter de schermen wroetten de mogendheden bij de opbouw van dat gekonkel, hetwelk thans onder de schone namen van staatkunde, politiek of diplomatie bekend staat.

Laten wij deze tijd voor wat hij is, een nieuwe tijd ligt voor ons en wij vragen ons af, of nu er over een Balkan-Sovjet gesproken wordt dit idee werkelijk zo gek is gezien de situatie onder het Turkse rijk, waar wij het zojuist over hadden. Er was toen een zekere soort Sovjet, een Russisch woord dat 'raad' betekent, maar tegenwoordig gebruikt wordt in de betekenis van 'Communistisch gemenebest'. Immers in Sovjet Rusland wonen 175 verschillende volken, die elk hun eigenaardigheden mogen behouden, elk eigen wetten en bepalingen bezitten binnen het kader van het grote geheel, maar elk ook — en hier komt de oorspronkelijke betekenis van Sovjet, d.i. Raad naar voren — zeggenschap hebben in het bestuur.

In het Ottomaanse Turkije was dit tot op zekere hoogte ook zo, al was de medezeggingschap in het bestuur heel gering. (Onwillekeurig vergelijkt men ook ons streven om binnen het kader van ons koninkrijk aan de onderscheidene staatsdelen zo groot mogelijke vrijheid en zeggingschap te geven).

Dezer dagen kwam ons een merkwaardig boek in handen van **Michael Padev**, een zeer bekende Bulgaarse journalist, die naar uit het boek blijkt uit zijn land ontsnapt is en thans (hoeve vijandelijk onderdaan) bij de BBC te Londen werkt. Deze Padev, die vermoedelijk wel de bekendste journalist is van Bulgarije, heeft zijn wedervaren beschreven in een boek **„Escape from the Balkans" (Bobbs-Merrill Comp., $ 2,75)**, een merkwaardig boek, omdat het de avonturen van zijn vlucht dooreenmengt met zijn politieke kijk op de Balkanvraagstukken. Op zichzelf heeft dit boek natuurlijk niet meer dan journalistieke waarde, doch reeds vaker is gebleken, hoe juist journalisten door hun dagelijks en intensief contact met het volk in al zijn lagen betere kijk hebben op vele problemen dan diplomaten. Laten wij Padevs avonturen voor wat zij zijn (en dat is veel en gevarieerd, doch die kan men in zovele vluchtelingenboeken lezen), in zijn politieke beschouwingen staat hij zeer dicht bij ons. Hij verwijt den groten inmenging in de aangelegenheden der kleine. Hij zegt, dat als de grote mogendheden zich na 19[illegible] niet bemoeid hadden met [illegible] sing de zaken daar heel wat beter zouden zijn verlopen. Want, aldus Padev, is er een instantie ter wereld, die zo slecht geïnformeerd is als de Britse legatie, welker leden alleen met de 'society' van het betrokken land omgaan, hetgeen in de Balkan neerkomt op enige grootgrondbezitters [illegible] dieven en een pseudo-aristocratie? Misschien, dat dit in bepaalde gevallen zo is, het is algemeen bekend, dat de Britse diplomaten zéér goed getraind zijn, beter getraind dan van verreweg de meeste andere landen. Wij laten deze bewering dus voor wat zij is.

Hij verwijt, dat toen Cripps in Sofia oponthoud had, de legatie — zonder dat Cripps daarvan wist — den journalisten aankondigde, dat Cripps de journalisten niet zou zien, en hij bewijst hoe de Duitse legatie daar handig gebruik van maakte, zodat het mislukken van de Balkancampagne voor een deel aan de slechte inlichtingendienst van de Britse legatie te Sofia te wijten zou zijn.

De journalisten staan in het leven n er zal, in de diplomatie nog heel wat moeten veranderen. Wat ons eigen diplomatieke corps betreft zou men veel soortgelijks kunnen opmerken. De Noordamerikaanse is al veel beter, naar het hier op Curaçao schijnt. De Duitse en Russische diplomatieke diensten hebben van dit verouderd standpunt der andere diplomatieke diensten handig weten te profiteren.

Padev is een anglophiel, hij zegt het ronduit. In het concentratiekamp te Arsenowgrad, waar de geïnterneerden naar politieke gezindheid werden opgesloten, kwam Padev in het deel van de met Engeland sympathiserenden. Maar hij zegt ook ronduit, dat de onhandige Britse diplomatie Bulgarije voor ons geallieerden heeft verloren doen gaan; iedereen was voor Rusland en alleen Boris 'de Laatste' — zoals Padev hem noemt — niet. Boris was ook niet pro-Duits, Boris was alleen pro-Boris en zoals elke 'streber', was hij daarom een dictator. Maar een onkundig vorst was hij niet en hadden de geallieerden hun diplomatiek spel handiger weten te spelen, Boris zou niet naar Hitler zijn gegaan, zelfs niet hoewel de grote mogendheden Bulgarije en de andere Balkanlanden economisch reeds sedert de twintiger jaren aan den Duitser hadden overgeleverd.

De anti-Russische stemming van de Britse politiek in de Balkanlanden heeft de wrijvingen nog doen toenemen en deze wrijvingen zullen weer ontstaan, wanneer, zegt Padev, de grote mogendheden een vinger uitsteken om de Balkan op te redderen naar haar eigen voordeel. De vrede is een collectief iets, men kan geen vrede stichten door elk land zijn eigen zaken te laten afhandelen, het moet in onderling overleg gaan, maar dan zo, dat elk land, elke natie (een begrip, dat lang niet altijd met de kunstmatige grenzen samenvalt) en elk volk recht van medespreken hebben. Wanneer men straks zal beginnen met Bulgarije geen recht van spreken te geven, omdat het door de verouderde en slechte diplomatie van de geallieerden toevallig aan de kant van den vijand is gekomen, dan schept men een nieuw struikelblok.

Curaçao

WIE IS DE GELUKKIGE?

1e prijs	15169
2e prijs	13219
3e prijs	3211
4e prijs	6381

COMMANDANT TRANSPORT-COLONNE RODE KRUIS.

Dr. Marinus Wong Lung Hing is benoemd tot Commandant der plaatselijke sectie van de Transportcolonne van het Rode Kruis.

STATEN VAN CURAÇAO VERGADEREN.

Gisteren kwamen de Staten van Curaçao bijeen ter behandeling van enige Ontwerpen-landsverordening. Na de „Ingekomen Stukken" werd door de Staten de landsverordening aangenomen, waarbij aan de leden van de Staten van Curaçao een verhoging van presentiegeld wordt toegekend en tevens een toelage wordt vastgesteld voor den Voorzitter der Staten ter bestrijding van representatiekosten. Het presentiegeld werd vastgesteld op ƒ 10.— en de toelage voor den Voorzitter op ƒ 100.— per maand.

Bovendien werd nog aangenomen de „Landsverordening tot wijziging van de landsverordening van de 31ste December 1942 op de invordering van directe belastingen."

LET OP.

Gisteren, 12 Januari 1944, werd op de Schottegatweg, ter hoogte van Heintje Kool, een 6-jarig kind door een luxe-auto aangereden, tengevolge waarvan dit kind onder meer beide beentjes brak.

Met kind, dat uit een autobusje was gestapt, stak, zonder op het verkeer te letten, de weg over op hetzelfde ogenblik dat deze autobus werd voorbijgereden door een luxe auto.

De bestuurder van deze auto, met de beste bedoelingen bezield, nam het gewonde kind onmiddellijk op en bracht het met zijn auto over naar het Hospitaal.

Wederom wordt er de aandacht van autobestuurders op gevestigd dat een dergelijk vervoer van gewonde personen in voorkomende gevallen ernstige gevolgen kan hebben, zodat men zich daarvan, om der gevolgenwille, diene te onthouden.

Men waarschuwe in die gevallen de verkeerspolitie, die terstond ter plaatse is en die er zorg voor draagt dat dokter en ambulance wordt gewaarschuwd, waardoor een juiste Eerste-Hulp-Verlening verzekerd wordt.

Het slachtoffer wordt zeker niet gediend door een ondeskundig ingrijpen, terwijl een luxe-auto niet het middel is om iemand met een beenfractuur zonder dat een dergelijke patiënt enige hulp is geboden, te vervoeren.

VERPLICHTE ARBEID BIJ DE POLITIE.

Op de aanmerkingen gemaakt door de Staten van Curaçao naar aanleiding van de „Landsverordening houdende bepalingen betreffende de verplichte arbeid bij de politie, antwoordde Zijne Excellentie de Gouverneur het volgende:

Het corps Burgerpolitie bestaat, behalve uit het vaste personeel, uit een aantal hulpkrachten voor de duur van de buitengewone omstandigheden en een negental gedetacheerde politieambtenaren, afkomstig van politiecorpsen in Nederland.

Meermalen is reeds gebleken, dat verschillende politieambtenaren van laatstgenoemde categorie gaarne de politiedienst hier zouden verlaten, om naar Australië te gaan, teneinde terstond na de vrijwording van Nederlands Oost-Indië aldaar een politiebetrekking te aanvaarden. Aangenomen mag worden, dat betrokkenen, indien zij dezerzijds daartoe in de gelegenheid zouden worden gesteld, een redelijke kans zouden hebben, hun plannen in die richting verwezenlijkt te zien.

De laatste tijd hebben twee man wegens physieke ongeschiktheid het corps verlaten, terwijl aan twee anderen om andere redenen ontslag moest worden verleend.

Uiteraard is dit een gevoelig verlies in een betrekkelijk klein corps en verdere verzwakking door eigendunkelijke dienstverlating moet tegengegaan kunnen worden.

Ten aanzien van de Militaire Politie ligt de zaak iets anders dan in het Voorlopig Verslag wordt opgemerkt. De mening, dat de voorgestelde regeling alleen van toepassing zal zijn op de corpsen Burgerpolitie en Veldwacht, is niet juist. Ook de Militaire Politie zal hieronder vallen.

Een belangrijk aantal politiemilitairen heeft zijn in Nederland aangegaan detacheringsverband hier uitgediend en dient thans zonder verband. Tot het aangaan van een nieuw verband kunnen betrokkenen niet worden verplicht. Zij dienen dus thans uit hoofde van hun „militair" zijn.

Juist is, dat, indien zij de militaire dienst ongeoorloofd verlaten, deserteurs zijn. Het gaat bij de onderwerpelijke regeling evenwel niet om de politiedienst. Wat te doen als iemand de politiedienst wenst te verlaten teneinde militaire dienst te verrichten? Ook bij de Militaire Politie bestaat animo om aanvankelijk naar Australië en vervolgens naar Nederlands Indië te gaan.

Zowel wat de Militaire- als de Burgerpolitie betreft, lijken de middelen, waarover beschikt zou kunnen worden om betrokkenen te verplichten zelfs tegen hun wil politiedienst te doen verrichten minder fraai en wellicht aanvechtbaar.

Bij beide corpsen bestaat reeds een aanzienlijk tekort aan geschoold personeel. Door het aannemen van hulpkrachten wordt getracht de dienst zo goed mogelijk te doen verlopen, maar deze hulpkrachten kunnen de dagelijkse leiding van het beroepspersoneel onmogelijk missen.

De politie kan dan ook geen verder verlies aan beroepspersoneel verdragen zonder de politiedienst ernstig in gevaar te brengen.

Naar de mening van den Gouverneur grijpt deze regeling zeker diep in de persoonlijke vrijheid in, maar naar zijn overtuiging dient deze persoonlijke bewegingsvrijheid in oorlogstijd voor belang der Curaçaose gemeenschap, die rust en orde en dus daarvoor het nodige werktuig behoeft, voor te gaan.

Bij de Veldwacht is de behoefte aan deze regeling niet gebleken als bij de andere politiecorpsen. Ook bij dit corps bestaat evenwel een tekort aan krachten, terwijl ten aanzien van de dienstverlating hetzelfde geldt als hiervoren opgemerkt met betrekking tot Militaire- en Burgerpolitie. Het komt daarom gewenst voor, het Corps Veldwacht niet uit te sluiten van de toepassing van deze regeling.

De behoefte om ten aanzien van de andere ambtenaren maatregelen te treffen als thans voor de politie voorgesteld, doet zich nog niet in die mate gevoelen, dat de Gouverneur het nemen van soortgelijke, inderdaad ingrijpende, maatregelen verantwoord acht. Mocht zich deze behoefte in de toekomst openbaren, dan zal hij zeker overwegen, wat gedaan dient te worden teneinde stagnatie in het administratieve apparaat te voorkomen.

De vraag of de politiemilitairen niet vallen onder de militaire strafwet moet bevestigend worden beantwoord.

Het is echter mogelijk, dat uit de onderwerpelijke regeling feiten zullen voortvloeien, waaromtrent de militaire strafwet niet voorziet. In deze gevallen vinden de strafbepalingen van deze regeling toepassing, terwijl voor gevallen, welke zowel onder de militaire strafwet als onder deze regeling vallen het bepaalde in artikel 57 van het Wetboek van Strafrecht beslissend is.

ADVOCAAT GENERAAL DEBROT OVERLEDEN.

Te Armero, dichtbij Bogota, waar hij woonde, is heden overleden de Heer Charles Debrot, oud- advocaat generaal bij het Parket te Wilemstad.

De Heer Debrot, ie 63 jaaroud werd, enkele jaren geleden ontslag genomen om gezondheidsredenen, daar het sneuvelen van zijn zoon bij de overrompeling van Nederland hem sterk had aangegrepen. Mevrouw Debrot en twee andere kinderen toeven nog in bezette Nederland.

3 LEIDSE PROFESSOREN GEGIJZELD.

Ook de Surinaamse Prof. Dr. Flu.

Uit goede bron werd te Londen vernomen, dat 50 gijzelaars, waarbij drie hoogleraren uit Leiden, werden aangehouden, omdat er een NSB-er op 3 Januari werd doodgeschoten. Om 21 uur moet iedereen te Leiden binnen zijn. Rauter heeft laten bekend maken, dat drie gijzelaars werden doodgeschoten, „omdat zij trachten te vluchten." De doodgeschoten NSB-er is de directeur van de arbeidsdienst te Leiden, Gerardus Willem Diederix; hij werd aangevallen toen hij op weg naar huis was. De gegijzelde professoren zijn Rudolf P. Cleveringa, Henri Pieter Blok en Paul Christiaan Flu; deze laatste is in Paramaribo geboren; Rauter verklaarde nog, dat de gijzelaars uit kringen afkomstig zijn, waarvan men kan aannemen, dat zij dergelijke aanvallen goedkeuren; de doodgeschoten gijzelaars hebben waarschijnlijk verzet gepleegd bij hun aanhouding.

10.000 gulden beloning zijn uitgeloofd voor de opsporing van de twee aanvallers, die in de duisternis konden ontsnappen. Professor Cleveringa is reeds in 1940 aangehouden omdat hij den Duitsers verweet Joodse studenten te weigeren aan de universiteit; later werd hij weer vrijgelaten. Hij is hoogleraar in handelsrecht en civielrecht; Professor Flu is hoogleraar in Tropische Hygiene en professor Blok is Egyptoloog.

LUCHTAANVALLEN OP NEDERLANDS OOST-INDIË.

Wij laten hier een—officieus—overzicht volgen van de luchtaanvallen, die plaats hebben gehad op Nederlands Oost-Indië in de maand December 1943 en gedurende de laatste helft van 1943.

	Dec. 1943	laatste helft van 1943
Ned. Nieuw Guinea	13	56
Timor	8	51
Tanimbar-eilanden	2	34
Ambon	—	20
Aroe-eilanden	2	20
Celebes	3	16
Kei-eilanden	3	15
Ceram	3	12
Soerabaia	—	4
Balikpapan	2	5
Halmahera	—	2
andere	2	9
	38	245

Buitenland.

CERVARO VEROVERD.

Het 5e leger heeft Cervaro om 13 uur veroverd. De Fransen vorderden meer dan 800 meter ten Zuid-Westen van Rocchetta. Zij namen twee hoogten, welke uitzicht bieden op het dorp Acquafondala. Men trok Cervaro gisteren om 21 uur binnen. (Algiers, (AP) 13.1).

DE CURZON-LINIE.

De Russische pers publiceerde een gedetailleerde kaart met de Curzon-linie. Het afdrukken van deze kaart plus de toenemende belangstelling onder de buitenlandse diplomaten in Moskou gaf enig voedsel aan de veronderstelling, dat maatregelen getroffen worden om tot een regeling te komen. Goed ingelichte diplomatieke kringen zijn van mening, dat een regeling van de quaestie waarschijnlijk is. (Moskou, (AP) 13.1).

POOLSE VERKLARING VERWACHT.

Het Poolse cabinet kwam voor de derde opeenvolgende dag bijeen om een uiteindelijke verklaring op te stellen om te antwoorden op het voorstel van Moskou dat de Curzon-linie worde gebruikt als basis voor het vestigen van een grens tussen Polen en Rusland na de oorlog. Men gaf te kennen, dat de verklaring zal worden uitgegeven tegen 17 uur (11.30 Curaçaose tijd). De radio van Moskou wijdde intussen een belangrijke deel van haar uitzending aan het beschrijven van de Curzon-linie ten behoeve der Russische bladen Ook werd verteld hoe de Polen in 1921 vochten tegen de jonge Sovjet-republiek in een poging om de grens naar het Oosten te verschuiven. (Londen, (AP) 13.1).

NIEUWE U.S.A. - AMBASSADEUR IN PERU.

President Roosevelt heeft ter goedkeuring aan de Senaat de benoeming van John Cambell White van New York tot Noordamerikaanse Ambassadeur in Peru gezonden. White is op het ogenblik Ambassadeur in Haiti. White zal Henry Norwebb opvolgen, die onlangs werd overgeplaatst naar Lissabon als gezant der Verenigde Staten. De naam van den nieuwen Ambassadeur in Haiti is nog niet bekend (Washington, (AP) 12.1).

75 FASCISTEN VERMOORD.

De Britse radio deelde mede, dat „75 vooraanstaande fascisten in Noord-Italië door de Italiaanse patriotten vermoord werden" binnen de laatste tien dagen. Voorts zou „nog een golf van stakingen over bezet Italië gaan. Dit is de derde uitbarsting binnen vier weken". (New York, (AP) 21.1).

NOORDAMERIKAANSE CHIRURG OVER ARGENTINIË.

Dr. Leo Eloesier, Professor in de chirurgie aan het Stanford Hospitaal, verklaarde gisteren voor de Kiwanis Club, dat de asmogendheden buitengewoon knap te werk zijn gegaan in Argentinië, terwijl het Noordamerikaanse State Department laks geweest is in zijn pogingen om de betrekkingen met het Argentijnse volk te verbeteren.

Eloesier is pas teruggekeerd van een zesmaands bezoek aan Buenos Aires waar hij college heeft gehouden. De professor zeide, dat de asmogendheden „weten dat de nazies verslagen zijn", doch van plan zijn hun propaganda na de oorlog in Argentinië voort te zetten. „Zij geloven, dat de leerstellingen van de as van daaruit verder verspreid zullen worden. En zij zullen er in slagen ook, tenzij wij afzien van onze huidige politiek van domheid en onverschilligheid."

„In geheel Latijns Amerika" — aldus verklaarde de beroemde hersenspecialist — „heeft men de grootste waardering voor President Roosevelt en Vice President Wallace."

„Maar ik kan niet de niet compromitterende houding van ons State Department begrijpen. Zo weinig wordt gedaan om betere betrekkingen met het volk van Argentinië te bevorderen."

Dr. Eloesier zeide, dat volgens zijn mening het State Department een ernstige fout beging door zo spoedig de Ramirez-regering te erkennen (San Francisco, (AP) 12.1).

PATROUILLES IN DE ARDENNEN.

De vaderlanders, die in de wouden der Belgische Ardennen in het verborgen leven, oefenen thans de rechten van politie en van opeising, welke in oorlogstijd aan de nationale leger toebehoren.

Deze groepen, welke grotendeels samengesteld zijn uit werklieden en studenten, die zich aan de Duitse verordening op de verplichte arbeid niet hebben willen onderwerpen, zijn met trommelgeweren, geweren en revolvers gewapend. Teneinde zich door de verraders en de agenten der Gestapo niet te laten verrassen, houden zij patrouilles in de streken, die zij bezetten. Zij houden de verdachte voorbijgangers staan en doen hen hun identiteitsbewijzen vertonen. Van tijd tot tijd krijgen de afgelegen boerderijen en de dorpen het bezoek van kleine groepen gewapende patriotten, die er de nodige opeisingen doen om de groepen, waartoe zij behoren, van levensmiddelen te voorzien. In ruil voor wat hun wordt geleverd, overhandigen de groepsleiders aan de landbouwers en aan de dorpelingen „opeisings-bons", die de belanghebbenden moeten in staat stellen zich na de oorlog te doen vergoeden.

HET WACHTWOORD IN DE KOLENMIJNEN.

In de „Charbonnages du Gosson" (Henegouwen) zijn de werklieden er in gelukt de productie gedurende drie uren stil te leggen; doordat zij de drijfriemen hadden doorgesneden.

Een sluikblad, waarin dit voorval wordt gemeld, geeft aan de mijnwerkers het volgende wachtwoord:

„Dat in iedere kolenmijn, iedere dag van iedere week een sabotagedag wezé."

AUTOVERKEER OP HET EUROPESE VASTELAND.

Volgens uit Zwitserland gekregen berichten is het aantal auto's, dat met gazogeen (hout en houtskool) gedreven wordt, als volgt:

Duitsland	155.000	Italië	9000
Zweden	128.000	Noorwegen	9000
Frankrijk	65.000	Zwitserl.	7700
Denemarken	10.000	België	3000
Finland	15.000		

NOORSE STUDENTEN GEDEPORTEERD.

De deportatie van nog 400 Noorse studenten naar Duitsland verwekte de verontwaardiging van drie der belangrijkste nieuwsbladen van Stockholm tegen Duitsland „Dagens Nyheter" verklaarde, dat de deportatie Zweden er toe moet leiden ogenblikkelijk het overige Duitse verkeer door het land stop te zetten.

„Aftontidningen" zeide, dat deze handeling „ongetwijfeld enige bevrediging zou verminderen welke Zweden mocht gevoelen ten aanzien van het handelsverdrag dat op 10 Januari tussen Zweden en Duitsland gesloten werd."

„Svenska Dagbladet" beschreef de deportatie als een „brute aanval" en vroeg op sarcastische wijze of de Duitsers van plan zijn een „Noors studentenkamp te vestigen in Thuringen." (New York, (AP) 13.1).

DEGRELLE IN DE BAN GESLAGEN DOOR DEN BISSCHOP VAN NAMEN.

Vroeger hebben wij gemeld hoe de rexistische leider Léon Degrelle, in de uniform van legioensoldaat, den Deken van Bouillon mishandeld had, omdat deze had geweigerd hem de Communie te geven.

„Onafhankelijk België" geeft thans nog nadere bizonderheden:

In werkelijkheid was dit bericht tendentieus. Degrelle had, geholpen door enkele rexisten, niet enkel den Deken in de kerk mishandeld, hij had hem eveneens verplicht de kerk te verlaten en hem opgesloten in de kolenkelder van het huis van vader Degrelle, waar hij zelf en zijn trawanten den Deken slagen hadden toegediend.

Tengevolge van deze incidenten, heeft Mgr. André Charrue, Bisschop van Namen, op Zondag 22 Augustus 1943 in de Cathedraal van Namen en in de parochiekerk van Bouillon het volgende decreet doen voorlezen:

„Gezien de feiten, die zich op 28 Juli jl., hebben voorgedaan en die algemeen bekend zijn;

Gelet op de canon 2343 van het wetboek van het canonieke Recht,

Krachtens ons kerkelijk ambt,

Verklaren wij dat de Heer Léon Degrelle de straf van ex-communicatie heeft opgelopen, voorbehouden aan de ordinaris van het gebied.

Dit decreet zal op Zondag 22 Augustus worden voorgelezen van op de kansel van onze Cathedraal en in de parochiekerk van Bouillon.

Gedaan te Namen, 19 Augustus 1943
(get.) André-Marie Chaurrue,
Bisschop van Namen."

In de geest van de kerkelijke tucht, wordt Degrelle, door deze straf, uit de gemeenschap der katholieke gelovigen verbannen, zowel op geestelijk als op wereldlijk gebied, tot op de dag waarop hij openlijk zijn ongelijk zal bekennen aan den Bisschop van Namen, die alleen bevoegd is om hem van deze ex-communicatie kwijt te schelden.

AANKOMST TE GIBRALTAR.

Het DNB zeide in een uitzending uit Berlijn, dat nog 62 Geallieerde koopvaardijschepen, het Britse slagschip „Warspite", 2 Franse en 2 Britse torpedoboten, 10 korvetten en 1 duikboot te Gibraltar zijn aangekomen. (Londen, (AP) 13.1).

De ontslagneming der N. S. B.-ers.

De neiging, die in zekere kringen bestaat, om de woorden „goede" Italianen en „goede" Duitsers toe te passen op diegenen, die in het vijandelijk kamp te elfder ure hun geweer van schouder veranderen, zou aan de Verenigde Naties bittere ontgoochelingen kunnen bezorgen, zegt „Onafhankelijk België".

Ongetwijfeld zijn er steeds Italianen en Duitsers geweest, die zich niet hebben willen vereenzelvigen met het fascistisch en het nationaal-socialistische regiem.

Wij denken aan den Italiaansen oud-minister van Buitenlandse Zaken, Graaf Sforza en den bekenden Duitsen professor Foerster.

Maar Sforza zowel als Foerster hebben sedert jaar en dag tegen het fascisme en het nationaal-socialisme gestreden.

Beweren dat machthebbers en meelopers, die gedurende 20 jaar en meer, Mussolini en Hitler ter wille zijn geweest, thans, als bij een biezondere genade, het vertrouwen van de Verenigde Naties zouden verdienen, omdat zij een zinkend schip verlaten, moet noodzakelijk verwarring meebrengen en is van aard om ontgoochelingen te verwekken bij diegenen, die alles veil hadden in hun weerstand tegen het fascisme en het nationaal-socialisme.

Gans de morele inzet van de oorlog zou daardoor kunnen in gevaar gebracht worden, want indien diegenen, die aan de misdadige politiek van het fascisme en het nationaal-socialisme hebben meegedaan, de kans krijgen, om, dank zij een gluiperige houding, in hun land opnieuw aan het roer te komen, dan mag men overtuigd zijn, dat daaruit nieuwe moeilijkheden zullen ontstaan.

De mannen van de natte vinger.

Hetzelfde geldt voor de quislings in de bezette gebieden.

Nu de Italianen en de Duitsers feitelijk de oorlog verloren hebben en iedereen in de bezette gebieden weet vanwaar de wind zal komen wanneer het vrede is, worden de natte vingers in de hoogte gestoken en zoeken sommigen zelfs elke gelegenheid om patriottisch te doen.

Dit is het geval met personen, die na de overgave van het leger en de instorting van Frankrijk, de overwinning van Duitsland als een voldongen feit beschouwden waarmede zij in een zakelijk belang wensten rekening te houden.

De Duitsers hebben het er van meet af op aangelegd in de verschillende bezette gebieden hun eigen werk te laten verrichten door de ambtenaren, de industriëlen en de zogenaamde journalisten, die daarvoor te vinden waren.

Zij hebben aldus duizenden en duizenden mannen gespaard, die zij voor hun leger en hun industrie konden gebruiken.

Onder voorwendsel dat gans het leven van de natie toch niet mocht ontredderd worden, kwamen velen er toe zich te gedragen als gewillige werktuigen van den bezetter, en zulks, terwijl de Duitsers een totale oorlog voerden!

Gelukkig, dat onze bevolking, met haar helder doorzicht, heel spoedig tot het besef gekomen is van de ramp waartoe een dergelijke politiek moest leiden.

Dat legt uit waarom, in de bezette gebieden, de orde, die de Duitsers nodig hadden om in goede voorwaarden hun totale oorlog te voeren, niet kon gehandhaafd zien.

BOVENWINDEN.

HET NIEUWE VLIEGVELD.

On December 3rd, 1943 cars, trucks, our only bus and pedestrians from the respective districts of this Island were converging in one direction, the place where the air-field is situated at Simpson's Bay. Pedestrians were seen in the roads making use of their old fashioned umbrellas as protection from the rain.

At about 10 o'clock in the morning the field was crowded with persons, not only from the Netherlands Side of this Island but also from the French Side.

In the neighbourhood of the base there are no trees, neither are there any buildings in which one can take shelter. Although it was a very rainy morning the crowd of persons that had gathered on the field to see the arrival of the first plane determined that the rain would not hinder them from witnessing the great event.

At 10.50 a.m. the motors of a plane were heard. The anxious crowd whose eyes endavoured to penetrate the mist spotted the „Kolibri" at 10.55 a.m. The „Kolibri", one of the planes of the K.L.M. (Royal Netherlands Air-Lines), after circling over the base a few times landed at 11.07 o'clock in the morning. Very quickly after the plane was brought to a stand-still and the crowd pressed forwar to view the first plane that had landed on our base.

Among the distinguished passengers destined for the Windward Islands were the new Gezaghebber of the Netherlands Windward Islands, His Honour P. van Leeuwen and the sub-Gezaghebber of Saba, Mr. M. J. Huith.

Mr. Graafland who is a contractor and works in Government service was charged with the construction of the base. Mr. Graafland whose capabilities have been fully recognized for the many years that he has been working for the Government of Curaçao, has again proved himself a outstanding person whose efficiency cannot be contested. He arrived here in the early days of May 1943 along with the tractor-driver, Mr. Silberstein. The tractor-driver who was Mr. Graafland's principal assistant played a most important part in the construction. With this tractor he pushed to the ground huge trees that for scores of years had withstood the force of many a hurricane.

Merit should be given to an article written in the „Dagblad Amigoe di Curaçao" by Mr. Godefridus H. Polvliet about the good etc. of a base at Sint Maarten; Mr. Polvliet realized the possibility and good of such a base and therefore exerted some of his energy in writing an article on this subject in the newspaper. This article was very effective as shortly after publication and discussion of same our Government did not hesitate to make the necessary investigation, to vote a certain amount of money on the budget for same and finally to commence with the construction of this base!

W. G. Buncamper,
Griffier Gerecht in Eerste Aanleg, St. Maarten N.C.

LAATSTE NIEUWS.

— Het Japanse Domei-agentschap meldt, dat Geallieerde vliegers Bangkok, de hoofdstad van Thailand, in de afgelopen nacht gedurende meer dan een uur hebben aangevallen.

— In de afgelopen week hebben de vliegers van MacArthur 24 aanvallen gedaan op de Japanse bases langs de Noordoostelijke kust van Nieuw Guinea. De Geallieerde vliegers opereren van vooruitgeschoven bases ten Noorden van de Owen-Stanley keten uit. Blijkbaar zijn de Japanners ervan overtuigd, dat zij de greep op Nieuw Guinea niet zullen kunnen behouden, aangezien zij hun troepen ontruimen uit het kustgebied tussen Siu en Saidor waar de Noordamerikanen en Australiërs aansluiting zoeken.

— Het Duitse communiqué beweert, dat de Russen zijn afgeslagen in hun hernieuwd offensief bij Kerstj. Ook zou men een defensief succes geboekt hebben tegen de Russische aanvallen in het gebied van Nikopol. Het communiqué zegt, dat heftige gevechten voortduren in het gebied van Retsjitsa en ook bij Vitebsk waar de Russen in het offensief zijn. Voorts zouden de Russen ten Noord-Westen van Nevel verschillende doorbraken hebben gemaakt, doch deze zouden zijn afgesloten. Twee plaatselijke doorbraken aan het Westelijke einde van het Italiaanse front nabij Venafro zouden evenzo zijn afgesloten.

— Het gehele centrale deel van Sofia werd Maandag door de Geallieerde bommen vernield, volgens den correspondent van het Zwitserse blad „Basler Nachrichten" te Boedapest. Alle telefoon- en telegraaf-verbindingen zijn verbroken. De diplomaten kunnen nog slechts van de radio gebruik maken om hun rapporten te verzenden. De Russische en vroegere Britse legaties zijn vernield. Het Parlementsgebouw tegenover de vroegere Noordamerikaanse legatie is zwaar beschadigd. Een voltreffer werd geplaatst op de Alexander Nevski Kathedraal. Het dodental is groot. Het nieuwsblad zeide, dat de officiële opdracht tot de ontruiming van Sofia een „massavlucht" heeft veroorzaakt.

Gisteren ontvingen wij telegrafisch het droevig bericht van het overlijden te Paramaribo van onzen innig geliefden vader, den Heer JAN TER HAAR
IN DE OUDERDOM VAN 77 JAAR.

Zijn diep bedroefde kinderen te Curacao.

Geestelijke Stromingen in China.

Toenemende Industrialisatie van Millioenenrijk.

In 20 jaar vermeerderden de lagere scholen drievoudig.

Massa - onderwijsbeweging om het onalfabetisme uit te roeien.

Uitbreiding telefoon in China.

Wat te zeggen van de geestelijke stromingen in China. Dit is voorzeker niet eenvoudig, daar bijkans elke politiek of philosophische theorie uit Oost en West er vertegenwoordigers vindt.

De Chinees is over het algemeen eclectisch aangelegd en geeft zowel in kleding als in geestelijke dingen de voorkeur aan soepelheid en ruimheid. Leefde er in de 6e eeuw een Chinese geleerde, die een Taoïtische hoed, een Boeddhistische sjaal en Confuciaanse schoenen droeg, zijn moderne landgenoot leest zowel in de Bijbel als in Marx, dweept nu eens met Hitler, dan met Lenin, gevoelt zich vaak Confucianist en Christen tegelijk en kan in zijn hopeloze momenten theoretisch gevaarlijker zijn dan een Russische Nihilist. Ook draagt hij dikwijls een Engelse strohoed tegelijk met Chinese kleren, een Noordamerikaanse bril, Robinson schoenen en Japanse kousen en...... smaakt Nankingse kip met Nederlandse doperwten niet wonderlijk goed? Een Bijbels citaat, gekruid met Leninse peper plus diverse fijne specerijen uit de poëzie van Li Tai Po of Wang Wei, met een tikje Engelse saus van Shakespeare, vormt zoal geen nationaal, dan toch in elk geval een niet minder smakelijk internationaal geestelijk gerecht.

Wederopbouw.

Op onderwijsgebied ziet men de volgende vooruitgang in het eerste jaar der republiek (1912) bedroeg het aantal lagere scholen 86.318, welk getal in 1931 tot 261.264 was aangegroeid of ongeveer verdrievoudigd. Het aantal leerlingen is gedurende diezelfde periode van 2.793.633 tot 11.667.888 gestegen, het aantal middelbare scholen van 373 tot 1892.

In 1912 bestonden er in geheel China slechts 4 universiteiten; in 1934 had men er 82 (zg. „colleges" inbegrepen), met bovendien nog 29 technische onderwijsinrichtingen; het aantal studenten van deze categorie scholen steeg van 481 in 1912 tot 43.519 in 1934, of bijna het honderdvoudige!

De cijfers voor meisjesonderwijs zijn nog frappanter; in 1906 waren slechts 306 Chinese meisjes op school; in 1916 pas 172.724 en in 1922 reeds 417.820, betekenende een 500-voudige stijging in 10 en een 1000-voudige stijging in 16 jaar! De absolute cijfers geven een minder fraai beeld, want het aantal Chinese kinderen van de schoolleeftijd, die geen school bezoeken, is nog reusachtig groot. De enorme stijging in procenten uitgedrukt, geeft echter voor de toekomst moed en hoop.

Ook op het gebied van het moderne Chinese bankwezen ziet men hetzelfde. Een unieke plaats neemt onder de Chinese banken zeker in de Chinese vrouwenbank te Sjanghai, de eerste en enige instelling van deze soort in geheel Azië: de Chinese „Woman's Commercial & Savings Bank" werd in 1924 opgericht en staat onder leiding van een Chinese jongedame, Mejuffrouw Nieh.

Verder ziet men ontzaggelijke uitbreiding van wegen en spoorwegnet, terwijl ook de luchtvaart meer en meer toeneemt.

Dit laatste is een grote verbetering voor de verbinding met het binnenland. Nog in 1935 was de enige mogelijke communicatie tussen Yunan Fu en Tsjungking een voetpad en men had 24 dagen nodig om de afstand tussen beide plaatsen af te leggen; het vliegtuig doet hierover slechts drie uur.

Het telefoonnet zag zich ook belangrijk uitgebreid. Van groot belang is nog het in het leven roepen van de zg. „massa-onderwijsbeweging", die zich tot doel stelt om met de geringste kosten in recordtempo het analfabetisme in China uit te roeien, terwijl dit massa-onderwijs tevens wordt benut om het gewone volk — grotendeels landbouwers — moreel en materieel op te heffen.

De industrialisatie van China.

Ook op het gebied van de industrie staat China niet stil en ook hier neemt men grote vooruitgang waar, vooral zij de katoenindustrie genoemd.

De Chinese fabrieken zijn meestal klein en middelmatig grote bedrijven, maar er zijn ook reeds enige Chinese groot bedrijven, zoals bijv. de Wing Lin katoenfabrieken, de sigarettenfabriek der Nanyang Brothers en de Commercial Press.

De Commercial Press is het grootste Chinese uitgeversbedrijf en tevens het grootste van geheel het Oosten; de Heer S. Terwey, directeur van de Koninklijke Boekhandel en Drukkerij G. Kolff & Co. te Batavia, heeft in 1935 de Commercial Press te Sjanghai bezocht, dus slechts drie jaar nadat de Japanners dit bedrijf hadden vernield en geeft als zijn mening weer: „De Commercial Press bezit een der grootste drukkerijen, welke ik ooit in mijn leven te zien kreeg en levert uitstekend werk."

De Chinese industrie staat zeker nog in haar kinderschoenen, maar toch ziet Japan in haar reeds een gevaarlijken concurrent voor de toekomst en vooral de ontwikkeling der Chinese katoenindustrie slaat het met bezorgdheid gade. Volgens Upton Close is dit de reden waarom in 1932 gedurende de Sjanghaise oorlog, de Japanners het vooral op de Chinese katoenfabrieken hadden gemunt.

Voor den gemiddelden Westerling zal het een soort openbaring zijn, als hij voor het eerst verneemt dat er reeds lang niet alleen, Chinese bier, Chinese champagne, doperwten, beschuit, Worchestershire-saus, foto-papier te krijgen zijn, maar ook Chinese electrische lampen, ventilators, radiotoestellen, geweren, kanonnen, vliegtuigen, valschermen, koelkasten terwijl de eerste Chinese auto reeds voor de inval van Japan in Mansjoerije in 1931 te Mukden werd gefabriceerd en de eerste Chinese automotor in 1933 door Ir. Kao Hsu Pei van het Ministerie van Oorlog is geconstrueerd.

Fijn Chinees naaldwerk uit Swatow wordt veel in de Verenigde Staten van Noord-Amerika verkocht en veel zg. fijn Frans handwerk komt uit China. Franse firma's, die het importeren, plakken er een Frans etiket op en verkopen het op de Fifth Avenue voor 10 tot 20 maal de oorspronkelijke prijs in China.

Het zou ons te ver voeren een beschouwing te geven over de gehele industrialisatie van China, wij zullen ons dus tot het bovenvermelde beperken, doch dit zij zeker voldoende om te beseffen, dat de Chinese markt met haar 400.000.000 klanten ook voor het buitenland aan betekenis zal winnen, want de vooruitschrijdende Chinese industrie betekent meer welvaart en deze brengt verschillende behoeften met zich mee. Immers geen land op aarde, hoe rijk ook aan grondstoffen, kan zichzelf van alles voorzien. Steeds zullen landen en volken elkaar nodig hebben en steeds zal harmonische samenwerking niet alleen economische, maar ook politieke wereldvrijheid zijn.

Want als „leven en laten leven" niet 's mensen leus is, dan blijft er voor de mensheid geen ander alternatief over dan „sterven en laten sterven".

Maar...... de kosten van het methodische doden in een moderne oorlog zijn juist de hoogste van alle!

Carl Crow heeft in zijn „400 million customers" een aardig staaltje gegeven van de onderlinge afhankelijkheid der mensheid in de wereldhuishouding. De borstelharen van de Engelse tandenborstels zijn afkomstig van Chinese varkens uit de Provincie Szetsjuan en hij voegt hieraan toe: „Beschouw uw tandenborstel en bepeins de kleinheid der aarde, die u tot nabuur maakt van de 400 millioen inwoners van China."

Zelfs de machtige Engelse industrie heeft nog de co-operatie nodig van de onaanzienlijke varkens uit Szetsjuan...

Honderd overpeinzingen.

— Vaak leert men van kinderen meer dan van grote mensen.
— Zijwegen zijn omwegen.
— Hoe minder wijs, hoe meer gereas.
— Over andere mensen en mistoestanden komt men niet licht uitgepraat.
— Boeken, die verslonden worden, verteren niet.
— Sommige mensen beginnen hun mening het heftigst te verdedigen, als zij hun ongelijk zien.
— Door praten worden kleine dingen groot.
— Geheimen zijn teer, men breekt ze licht.
— Onervaren meesters maken gaarne gebruik van hun macht.
— De luiaard heeft het altijd druk.
— Een deugdzaam mens houdt van stilte.
— Van armoede verklaren velen hun gebreken tot deugden.
— Van sommige mensen houden is geen kunst, van allen wel.
— Wie het goed weet, kan het met weinig woorden zeggen.
— Een hard oordeel heeft soms een bijklank.
— Hoe kleiner gemeenschap hoe meer ruzie.
— Een wijs man loopt niet met zijn heid te koop.
— Zonder liefde geen vrede.
— Ge kunt zoveel studeren, dat er in uw hoofd geen plaats meer is voor wijsheid.
— Troosten door af te leiden kan pijnigen zijn.
— Van de tien oordelen zijn er negen te vlug.
— Zonder schuld lijden is erg, met schuld is erger.
— Met een onredelijke redeneren is onredelijk.
— De wereld zal veranderen als ik verander.
— Het hardste verwijt voor een dieteer aanvoelt, is het verwijt van ongevoeligheid.
— Levensgeluk is niet te koop.
— Velen lezen veel, weinigen lezen goed.
— Wie een vereniging opricht voor zichzelf, bezorgt een ander de last.
— Het goede wordt niemaal meer besproken dan gedaan.
— Met ruzie lost men geen ruzie op.
— Begin te denken alvorens te spreken niet tijdens het spreken.
— Iets groots beginnen zegt nog niets, iets groots beëindigen wel.
— Veel behoeften, weinig geluk.
— Iedere zaak heeft duizend oorzaken.
— De lezer lost denken, de schrijver doet denken.
— Men is zoals men voor God is.
— Velen leggen zich toe op uiterlijke schoonheid en geven aan innerlijke.
— Eigen invloed wordt licht overschat.
— Woorden krijgen tiendubbele waarde als er daden aan beantwoorden.
— Grootdoeners zijn kleine mensen.
— Wie klaagt over zijn lot, klaagt over God.
— Liefde ziet alles, maar wil niet altijd alles zien.
— Het is gemakkelijker stukken te maken dan stukken heel te maken.
— Ware grootheid herkent men aan kleinigheden.
— Wees met veel mensen bevriend, hel aan weinig mensen behoefte.
— Schuldigen spreken bij voorbaat over hun onschuld.
— Harten raakt men met woorden uit het hart.
— Een ziekte kan een keerpunt zijn.
— Denken maakt wijs, leren niet.
— Kinderzielen zijn zo mooi, omdat zijzelf niet weten hoe mooi ze zijn.
— Liefde doet wonderen.
— Voor niets is men meer bang dan voor elkander.
— Aan tafel leert men iemand beter kennen dan in de kerk.
— Kletsen is kwetsen.
— Sommigen trachten door overhaast te oordelen de indruk te wekken van verstandig te oordelen.
— Lawaai is veel niets dan toneel.
— In een kleine omgeving voelt men zich spoedig groot.
— Als God het leven niet vult, blijft het leeg.
— Er worden honderd maal meer problemen gesteld dan opgelost.
— De waarheid heeft weinig hartstochtelijke beminnaars.
— Wie moeilijkheden tracht te ontwijken, vindt ze overal.
— Spreken heeft meer ruzie in de wereld gebracht dan zwijgen.
— Wie zichzelf kent is een mensenkenner.
— Uw verstand werkt het beste wanneer ge alleen zijt.
— Zovelen die het mooi zeggen, kunnen het niet mooi doen.
— Negen van de tien keren is „geen tijd" een leugen.
— Hoe meer verenigingen hoe minder leen.
— Onbegrepenen begrijpen moeilijk begrijpbaren het best.
— Een vertrouwensman is hij die zwijgen kan.
— Wie zichzelf meester is, kan veel.
— Van alle ziekten is de ingebeelde de ergste.
— Een onverstand beschouwt zichzelf als het enige verstand in zijn omgeving.
— Een kind geeft zich zoals hij is, een groot mens zoals hij wil zijn.
— Natuurlijke liefde kan veel, maar niet alles.
— Velen praten over de slechtheid der mensen, weinigen trachten een beter mens te worden.
— Willen studeren maakt tienmaal wijzer dan moeten studeren.
— Tijd is méér dan geld.
— Wie zijn kinderen bezig houdt, houdt ze goed.
— Wie te hoog mikt, raakt niet.
— Met een opgewekt gezicht werkt men driemaal zo licht.
— Met geld krijgt men véél vrienden, met deugd góede vrienden.
— Niemand bedriegt men zo gemakkelijk als zichzelf.
— Weinig mensen willen schijnen wat ze in werkelijkheid zijn.
— Het is verstandig niet overal verstand van te willen hebben.
— Wie zich andermans lijden weinig indenkt, denkt licht, dat er weinig geleden wordt.
— Nergens verloochent men zijn principen zo licht als in gezelschap.
— Wie jong meent wijs te zijn, zal het laat worden.
— Zo oprecht als een kind ziet men weinig grote mensen.
— Een gezond verstand is meer waard dan een boekenkast vol wijsheid.
— Met niet preken kan men harder preken dan met preken.
— Hoe minder men om vertrouwen vraagt, des te meer men het krijgt.
— Door harde woorden verbardt men de harten.
— Een wijs mens kan zich vergissen, een dom mens heeft altijd gelijk.
— Waarheden moet men er in pompen, praatjes verspreiden zichzelf.
— Om iemand te begrijpen moet men eerst begrijpen, dat anderen anders zijn dan gijzelf.
— Onzekerheid doet meer pijn dan pijn.
— Van wie veel eist, wordt veel geeist.
— Ieder mens is een boek.
— Wie gelijk wil hebben, wil ruzie hebben.
— Een wijs man weet dat hij weinig weet.

ONS KONINKRIJK.

KOGELS IN HET LIJF MAKEN HET KOMPAS ONKLAAR.

De bekende K.L.M.-vlieger Ivan Smirnoff, die nu deel uitmaakt van de Nederlands Oostindische luchtmacht, heeft een operatie ondergaan teneinde hem weer in staat te stellen te vliegen. Hij had nl. stalen kogels in zijn lichaam, wier aanwezigheid zijn kompas onklaar maakte.

In Maart 1942 werd zijn vliegtuig neergeschoten door de Japanners; hij had toen vluchtelingen aan boord en diamanten voor een waarde van 1 millioen dollar. De diamanten, die later verloren waren, werden later teruggevonden. Nadien vloog hij zeshonderd uren voor het Noordamerikaanse Transport-commando. Hij wees op de grote rol, die door deze transportvliegtuigen gespeeld wordt. Hij zeide verder, dat de Japanners weten, dat zij verloren zijn. Ten tijde van Pearl Harbor waren de Geallieerden ongeorganiseerd, terwijl zij nu het offensief hebben ingezet.

HART IN DE SCHOENEN.

Het sluikblad „Het Parool" bericht, dat weer 2 andere vooraanstaanden van de N.S.B. ten overstaan van de Duitse nederlagen, ontslag hebben genomen. Het zijn Dr. C. C. A. Croin, Hoofd van de Geneesheren Kamer en P. L. C. J. Hamer, Hoofdcommissaris van Politie van Den Haag. Rauter heeft Hamer bij zijn uittreden uit de partij ontslag gegeven, daar hij „niemand kan gebruiken, wiens hart in schoenen is gezonden".

ONTVOLKING VAN NEDERLAND.

Ongeveer een millioen Nederlanders is verplicht hun huizen te verlaten om plaats te maken voor Duitsers, die door de bombardementen verdreven zijn, ofwel omdat de Duitsers hun huizen afgebroken hebben met het oog op de uitbreiding der kustverdediging. Reeds meer dan 200.000 gezinnen zijn reeds uitgeweken. Twee reusachtige stromen vluchtelingen komen samen in het Midden-Oosten van Nederland. Van de ene kant Nederlanders uit het kustgebied en van de andere kant Duitsers, die de bombardementen ontvluchten. Meubels, tapijten enz. uit de ontruimde huizen in het kustgebied worden naar Duitsland gezonden. Gelderland, Overijssel, Drente en Limburg zijn overbevolkt. Men vermoedt, dat de Duitsers het er op aan leggen een chaotische toestand te scheppen, tegen de tijd, dat zij verplicht zijn te wijken.

DE NIEUWE PROTESTANTSE BIJBELVERTALING.

Het Nederlandse Bijbelgenootschap houdt zich bezig met de voorbereiding van een nieuwe bijbel-uitgave, die de Statenbijbel zou vervangen. De Statenbijbel werd op last van de Staten-Generaal uitgegeven in 1637. Aan deze nieuwe bijbeluitgave, die voorzien zou worden van talrijke kanttekeningen, hebben vertegenwoordigers van verschillende Protestantse richtingen hun medewerking verleend. Dr. J. H. Bevinck en Dr. A. H. Edelkoort hebben de leiding; de ontwerper van dit plan is wijlen Dr. Johannes de Groot, Professor in godgeleerdheid aan de Universiteit van Utrecht, die in December 1942 is overleden.

BURGEMEESTERS-BENOEMINGEN.

Benoemd tot burgemeester van: Gulpen W. van der Zanden; Hunsel M. H. Bemelmans; Born M. G. Bouts; Brielle W. F. van der Hoff; Noordeloos, Hoornaar en Hoogblakland B. C. Wisboom; Nieuwleuzen J. D. van Arkel; Oldehove W. C. Weidner; Heilo C. L. Swaalf; Beemster M. van der Kuur; Borne J. van den Toren; Harlingen P. J. E. Dekker; Oude- en Nieuwe Tonge J. L. Brinkerink; Gorinchem Ir. S. Hoeltke; Sappemeer B. J. van Ham; Hardenberg Ir. F. J. Overbeek; Wonseradeel C. J. Werkhoven; Zaamslag H. Dieleman.

BRAND IN DOORN.

Het Nederlandse Arbeidsbureau naast bij Doorn is door 2 branden grondig verwoest. „Het Parool" deelt mede, dat alle documenten en het kantoor van het hoofd der organisatie L. A. G. de Bock vernield zijn.

DE HOOFDSTEDELIJKE ZIEKENHUIZEN.

De Amsterdamse hospitalen moeten voorbehouden worden voor „oorlogsdoeleinden" en de Amsterdammers mogen zonder een bizondere toelating niet meer in de gasthuizen worden opgenomen, van 10 Januari 1944 af. Ook zal de tijdsduur van het verblijf in de hospitalen streng worden gecontroleerd.